

Ой у саду на вишеньці соловейко щебетав,
Під вишнею козаченько дівчиноньку улещав:
«Не йди, мила, за другого, пожди мене, молодого».
Дівчинонька гірко плаче, соловейко все те баче
Та щибече: «тьох-тьох-тьох!»
«Чого ж тужиш, чого плачеш, серце розриваєш,
Чи вже ж мене, молодого, не вірно кохаєш?
Не плач, мила, я вернуся, тоді з тобою одружуся».
Дівчинонька гірко плаче, соловейко все те баче
Та щибече: «тьох-тьох-тьох!»
Не вернувся козаченько — помер на чужині,
Поховали чужі люди в чужій домовині.
А дівчина як зачула — у садочок улинула,
Тужить, в'яне, гірко плаче, соловейко все те баче
Та щибече: «тьох-тьох-тьох!»
